

89. MEKTUP

٨٩- ﴿الْمَكْتُوبُ التَّاسِعُ وَالْثَمَانُونَ إِلَى السَّيِّدِ مِيرْ مُحِبِّ اللَّهِ فِي التَّصِيحَةِ﴾

تَبَتَّنَا اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَإِيَّاكُمْ عَلَى جَادَّةِ آبَائِكُمُ الْكَرَامِ بِحُرْمَةِ حَبِيبِهِ سَيِّدِ الْإِنَامِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَحْوَالُ فَقَرَاءِ هَذِهِ الْحُدُودِ وَأَوْضَاعُهُمْ مُسْتَوْجِبَةٌ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ الْحَمْدُ وَالْمِنَّةُ دَائِمًا وَعَلَى نَبِيِّهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سَرْمَدًا وَالْمَسْئُولُ مِنَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ سَلَامَتُكُمْ وَعَافِيَتُكُمْ وَثَبَاتُكُمْ وَاسْتِقَامَتُكُمْ (أَيُّهَا) الْمَخْدُومُ الْمُكْرَمُ الْمُشْفِقُ قَدْ تَمَضَى أَوْقَاتُ الْأَشْتَغَالِ بِالْعَمَلِ كُلَّمَا يَمُرُّ أَنْ يَنْقُصُ شَيْءٌ مِنَ الْعُمْرِ وَيَقْرُبُ الْأَجَلُ الْمُسَمَّى فَلَوْ لَمْ يَحْصُلِ التَّنْبَهُ الْيَوْمَ لَا يَكُونُ نَقْدُ الْوَقْتِ غَدًا غَيْرَ الْحَسْرَةِ وَالتَّدَامَةِ يَنْبَغِي الْأَهْتِمَامُ فِي الْمُعَامَلَةِ عَلَى وَفْقِ الشَّرِيعَةِ الْغَرَاءِ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الْمَعْدُودَةِ حَتَّى تُتَصَوَّرَ النَّجَاهُ وَهَذَا الْوَقْتُ وَقْتُ الْعَمَلِ لَا وَقْتُ الرَّاحَةِ فَإِنَّ الرَّاحَةَ الَّتِي هِيَ ثَمَرَةُ الْعَمَلِ أَمَامَنَا وَالْإِسْتِرَاحَةُ فِي وَقْتُ الْعَمَلِ تَضْيِيعٌ لِلزَّرَاعَةِ وَمَنْعٌ لَهَا عَنِ الثَّمَرَاتِ الزَّيَادَةِ عَلَى ذَلِكَ تَصْدِيعٌ نَسْأَلُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ حُصُولَ الدَّوْلَةِ الصُّورِيَّةِ وَالْمَعْنَوِيَّةِ.

TÜRKÇE ANLAMI

Bu mektup Mir Muhibbullah'a gönderilmiş olup bir kısım nasihatler içermektedir.

Allah Sübhanehü, habibi Muhammed Mustafa (sallallahü aleyhi vesellem) hürmetine bizleri ve sizleri değerli babalarınızın yolu üzere sabit kılsın. Bu tarafta dervişlerin halleri çok iyidir hamd olsun. Allah Sübhanehü'den tek dileğimiz selamet, afiyet ve istikametinizdir.

Aziz dostum! Amellerle meşgul olacağımız vakitler geçiyor. Her an ömrümüzün bir parçası eksiliyor ve Allah tarafından belirlenen ecelimiz yaklaşıyor. Eğer bugün uyanamazsak yarın için tek kazancımız hasret ve pişmanlık olabilir. Bu sayılı günlerde yüce şeriata uygun amel işlemeye özen gösterelim ki kurtulmaya ümidimiz olsun. Vakit amel vaktidir, istirahat vakti değildir. Zira istirahat amelin meyvesidir. Amel henüz önümüzdedir. Amel sırasında istirahat, ekini zayi etmek ve onu kurutmaktır. Bundan fazlası baş ağrıtmak olur. Allah Sübhanehü'den sûri ve manevî devlet dileğiyle...

